

Verlangens, snelweg naar bevrijding

De Boeddha wees ons er al op. Er zijn maar twee bewegingen die een mens voortdrijven. Weg van iets pijnlijks of naar iets plezierigs. Observeer jezelf en kijk bij de dingen die je doet waar het door gemotiveerd wordt. Je zult zien dat je altijd bezig bent of iets akeligs te vermijden of iets fijns voor elkaar te krijgen.

Het pijnlijke en het plezierige lijken twee verschillende motivaties. Maar wanneer je er vanuit een breder perspectief naar kijkt, kan je zien dat het in wezen één en dezelfde beweging is. Iedere beweging weg van iets pijnlijks is tegelijkertijd een beweging naar iets plezierigs en vice versa. Het is als het ware een continuüm. Je kan iedere beweging op beide manieren zien. Weg van kou is hetzelfde als naar warmte. Weg van warmte is hetzelfde als naar kou.

Vandaag de dag is het spirituele pad erg vervlochten met het vervullen van je verlangens. Het lijkt zo'n beetje de graadmeter van je spirituele ontwikkeling te zijn in hoeverre je het voor elkaar krijgt het Universum voor je aan het werk te zetten.

Laat ik het aan de hand van een voorbeeld illustreren. Afgelopen najaar kreeg ik een spirituele nieuwsbrief waar het volgende citaat in stond:

'De wereld die zich aan ons ontvouwt is niets meer en niets minder dan onze eigen schepping. Als die wereld ons niet langer bevalt, dan wordt het de hoogste tijd om een andere wereld te creëren. Door onszelf af te stemmen op het veld van ongekende mogelijkheden en te dromen hoe onze wereld er uit zou moeten zien, zetten we delen van onszelf aan het werk die vele malen krachtiger zijn dan we ons maar enigszins voor kunnen stellen. Wij zijn God in actie, iedere dag opnieuw. Nog sterker, er bestaat niets buiten ons, dus alles moet in ons zijn...'

Als je dit leest denk je JA! en gaat je hart open, want wie wil dit niet? Maar als je oprecht wilt ontwaken uit de illusies die je door je denksysteem worden voorgetoverd, zijn deze woorden eerder verstrikkend dan bevrijdend.

Verwarrend is dat de uitspraken grotendeels waar zijn. Maar de waarheid ervan heeft een diepgang die zich pas werkelijk openbaart op het moment dat 'ik' en 'wij' niet meer beperkt is door een identificatie met het menselijk lichaam. Het moment waarop de dualiteit van bevallen en niet bevallen is weggefallen.

Laten we het citaat eens stap voor stap bekijken.

'De wereld die zich aan ons ontvouwt is niets meer en niets minder dan onze eigen schepping.' Dit is zo. Maar het is een waarheid met verschillende lagen. Het kan daardoor gemakkelijk verkeerd begrepen worden. Vanuit het ik-bewustzijn ervaar je de wereld meestal zo sterk via de projecties van je denken dat wat je ervaart inderdaad je eigen creatie is. Maar een creatie die helaas helemaal niets met de werkelijkheid (die er

wel degelijk is!) te maken heeft. Op een dieper, ik-loos, niveau is het ook waar. Maar dan gaat het over een vorm van waarnemen die niet meer gekoppeld is aan een identificatie met het menselijk lichaam. 'Eigen schepping' heeft in dat verband een heel andere betekenis. Het heeft de betekenis van God.

'Als die wereld ons niet langer bevalt, dan wordt het de hoogste tijd om een andere wereld te creëren.' Ik zou zeggen: als de wereld je niet bevalt, is de kans erg groot dat je de wereld helemaal niet waarneemt, maar je eigen projecties daarop. Ga in dat geval in hemelsnaam niets creëren! Je zal slechts in droevige herhalingen van je oude trauma's vervallen. Je kunt beter op zoek gaan naar de projecties die jij als 'de wereld' ervaart en je ervan ontdoen. Als de wereld je dan nog steeds niet bevalt, is de kans dat je nog steeds (of opnieuw) in een geprojecteerde werkelijkheid leeft groter dan de kans dat er iets mis is met de wereld.

Het is verleidelijk om te zeggen dat er dan in ieder geval toch wel iets mis moet zijn met de mensheid. Al is het alleen al omdat ze zo gevangen zit in haar geprojecteerde werkelijkheid en er daardoor zo'n puinhoop van maakt. Maar ook dat is alleen waar gezien vanuit diezelfde geprojecteerde werkelijkheid.

'Door onszelf af te stemmen op het veld van ongekende mogelijkheden en te dromen hoe onze wereld er uit zou moeten zien, zetten we delen van onszelf aan het werk die vele malen krachtiger zijn dan we ons maar enigszins voor kunnen stellen.' Inderdaad. Dit is precies wat er gebeurt. Je hoeft je er zelfs niet eens op af te stemmen. Het veld van ongekende mogelijkheden is zo oneindig en zo genadig dat dit mede de reden is waarom we gevangen blijven in de hypnose van onze gedroomde werkelijkheid zonder uitzicht op het ontwaken daaruit. Helaas zijn de onbewuste dromen vaak vele malen sterker dan de bewuste. De onbewuste dromen (en projecties) zijn veelal verbonden met diep in ons verankerde verdedigingssystemen die je geholpen hebben je staande te houden toen je nog klein, kwetsbaar en afhankelijk was. Zolang het oude geloof dat je leven daar van afhangt, niet op een diep niveau is opgehelderd, zal het veld van ongekende mogelijkheden je op eindeloze herhalingen en remakes van je hoogstpersoonlijke levenssoap tracteren. Het feit dat de wereld je niet bevalt is daar het onvermijdelijke gevolg van.

'Wij zijn God in actie, iedere dag opnieuw. Nog sterker, er bestaat niets buiten ons, dus alles moet in ons zijn...' Waar. Niets op af te dingen. Maar als God in actie je niet bevalt, en als dat allemaal in je is, en je het daarbij ook nog zelf bent; waar moet je dan heen? Zolang je deze zin vanuit het ik-bewustzijn beschouwt is het een droevige zaak. De diepgang van deze waarheid openbaart zich pas als het ik-bewustzijn stilvalt. En in die zeldzame momenten wordt je hoogstwaarschijnlijk overvallen door de verbijsterende schoonheid, liefde en compleetheid van het geheel. Het grote huis waar alles en iedereen in is opgenomen, in elkaar overgaand en zichzelf aan elkaar gevend. Zelfs kan het gebeuren dat je ziet dat de gescheidenheid van vormen niets anders is dan een gevolg van de zintuigelijke perceptie die met het lichaam verbonden is. Een perceptie die vrij staat van bewustzijn zelf, vrij van het niets waarin en waaruit dit alles zichzelf ontvouwt. Dat er geen geboorte is, geen dood, geen begin, geen einde. Dat er niets komt, niets gaat, niets

verdwijnt of verloren gaat. En dat er geen enkele invloed mogelijk is. Dat heeft niets droevigs! In tegendeel, dat is volledig bevrijdend.

Door de eeuwen heen is de boodschap van de mystici altijd geweest: ‘Laat al je verlangens los, behalve het verlangen te ontwaken. Als dit verlangen nog als enige over is, laat je ook die vallen.’ Voor de huidige door en door met luxe omgeven mens klinkt dit als een wel erg hoge prijs om voor bevrijding te betalen. Vrijheid betekent toch juist dat niets je in de weg staat om te doen wat je wilt?

Laten we nog eens terug gaan naar het begin. Daar heb je gezien dat iedere beweging naar iets plezierigs, dezelfde beweging is als het weggaan van iets pijnlijks. Het najagen van de vervulling van je wensen en verlangens is dus hetzelfde als het weglopen van wat je angst in boezemt. Wil je graag succesvol zijn, dan span je je in om het onsuccesvol zijn te vermijden. Wil je graag een groot huis in Frankrijk, dan span je je in om aan het opgesloten zijn in een flatje in Voorburg te ontsnappen. En of je je nu inspant door middel van meditatie of door iedere maand een staatslot te kopen, dat maakt niets uit. De motivatie is hetzelfde.

Het volgen van je verlangens is niets anders dan je laten opjagen door je angsten. En dat maakt het allemaal een stuk simpeler.

Stel je eens voor dat de mystici zouden zeggen: ‘Laat al je angsten los, behalve de angst niet te ontwaken. Als deze angst nog als enige over is, laat je ook die vallen.’ Ik denk niet dat je dan nog een seconde aarzelt! En toch is het dezelfde uitspraak. Het klinkt alleen anders. Het klinkt alsof er iets vervelends weggaat in plaats van dat je iets prettigs moet opgeven.

Op het moment dat je bereid bent te zien dat verlangens en angsten twee kanten van dezelfde munt zijn, valt het hele dilemma weg.

Ooit zei ik tegen een vriendin, toen ze me vroeg wat ik nou eigenlijk bij dat Clarity Proces leerde, dat het me leerde werkelijk oprecht tevreden te zijn met wat er is. Ze informeerde bezorgd of dat betekende dat mijn doel was geen verlangens meer te hebben. Toen ik dit beaamde riep ze verschrikt: “Maar dat is de dood!” Zo diep zit de Mythe dat als je geen verlangens hebt, je geen impuls meer tot leven hebt en je je dagen achter de geraniums zult slijten, rustig wachtend tot God je komt halen. Met daarbij een grote kans dat je daarvoor al van verveling bent gestorven.

Later bedacht ik me dat ik beter had kunnen zeggen dat het me leerde volkomen zonder angsten en zorgen door het leven te gaan. Waarschijnlijk had ze dan gezegd: “Wauw! Waar is die cursus?”

Wij hebben het beeld dat geluk in het vervullen van onze verlangens te vinden is. Want dat is wat ieder verlangen ons belooft. Als mijn verlangens worden vervuld, heb ik wat ik wil. Dan kan ik ontspannen en zal ik gelukkig zijn. We verliezen uit het oog dat onze

verlangens een gevolg zijn van onze angsten. En dat dus niet het vervullen ervan de rust zal brengen, maar het wegnemen van de bron waaruit ze ontstaan.

Daarom zeggen de mystici: “Laat je verlangens los.” Er is bijna geen snellere manier om met je angsten in contact te komen dan het opgeven van je verlangens. Dit is iets totaal anders dan je verlangens onderdrukken of ontkennen. Als je dat doet sluit je de weg juist af. Erken je verlangens, wees er zelfs uiterst gevoelig voor. Spoor ze op, voel de kracht ervan! Dan opgeven, en wat je niet bevalt omarmen als een zinvolle wegwijzer naar waar je van binnen nog verstrikt zit in oude beelden en onnodige irrealistische overtuigingen, zodat je toegang krijgt tot de energie en het bewustzijn die hierin opgesloten zitten. Als je denkt dat je huis in brand staat, kan je niet ook tegelijk van een feestje genieten. Op die manier kunnen je verlangens een snelweg naar bevrijding zijn.

Wees dankbaar voor je frustraties en je angsten, je hebbertigheden, je irritaties, je onvolkomenheden, je ongenoegens, je verontwaardiging, je lusteloosheid en je opstandigheid. Al die dingen die je niet bevallen. De negatieven van je verlangens. Ze wijzen je stuk voor stuk naar wat er nog in de weg zit op je weg naar helderheid, bevrijding, aanwezigheid en versmelting. Een weg naar HIER, naar wat je bent en wat er is. Een weg de diepte in, verticaal, naar openbaringen van wat de werkelijkheid IS. Een weg die je zal behoeden voor de hoogmoed en de misplaatste verantwoordelijkheid de werkelijkheid te moeten veranderen.

Je bent God in actie en er bestaat niets buiten je, dus is alles in je. Maar om dit werkelijk te ervaren, het zelf te ontdekken, zal je eerste opdracht zijn de wereld aan te nemen zoals hij is. Daar begint ware meditatie. Daar begint vriendschap.